

W NIEDZIELĘ DNIA 29. MAIA 1796.

U W I A D O M I E N I E.

Do wszystkich Dominiów Magistratów i gruntowych zwierzchności dystryktu Krakowskiego.

Z powodu iż w tutejszey okolicy tabaczne lub tytuńowe liście podtego gatunku rodzą się do fabryki tabaczney z tey samey przyczyny przyjęte i odkupione bydź niemoga, oprócz tego, także dyrekcya tabaczna tu rozpoczynająca do tych czas zwyczajny dla własnego używania donowey uprawy tabaki daley pozwolić niemoże, ile że każdy tabakę lub tytuń zasiewający odład zawsze takowe dobrze uprawione aerarialnych ferlegerew każdego czasu, ile potrzebować będzie dostanie, z gruntow zaś swoich zbożem zasianych dla rozszerzonego na Bugu i Wisle zboża handlu wlecey zyskiwać może: przeto na mocy najwyższej pełnomocney audwórney Cefs: Krol: Kommissyi nadeszłego rozporządzenia dat: d. 20. c. m. Nro: 664. wszystek zasiew tabaki ninieyszemi odtąd wcale zakazuje i o tym dla uniknienia kary do powszechney wiadomości obywatelom dystryktu Krakowskiego donosi się.

Z Cefs: Krol: Dyst: dyrekcji w Krakowie dnia 27 maia 1796.

Z Londynu d. 10. Maia.

Jeden z dowódców rozhukanego ludu imieniem Kyd Wake, który ostatnia razą pod czas kiedy król do parlamentu ięcał J. K. M. napastował i gdy go przekonano, iż na króla gwizdał, twarz wykrzywił i wołał: Precz z woyną! Precz z Jerzym! &c. został na 5 leinie więzienie w Gloucester i do ciężkich prac skazanym; raz będzie wystawiony u pręgiarza, a po wyszłych 5 latach ma złożyć w zakład lepszego sprawowania się 1000. f. szt: kaucyi i tak długo będzie siedział, poki tey kau-

cyi niezłoży. Explikował się iż wykrzywanie iego twarzy, pochodzi z iego muskułów i krótkiego wzroku; ale sędzia nie miał na to względu, powiedział mu tylko, iż tak łagodną karę winien iedynie ustawom Angielskim, bo w innym każdym kraju byłby życia postradał.

Obawiając się woyny pomiędzy Rosyą i Szwecyą, poszły afsekuracye na okręty kupieckie na północne morze bardzo wgóre. — Urodziny Xżney York, która sobie przez swoje szlachetne postępowanie co raz większą miłość u ludu jedną, były

z wielką uroczyścią w Ootlands obchodzone.

Margrabia Bouillé, który d. 15 lutego popłynął z korpusem emigrantów i jenerałem Abercrobie i Campell z Portsmouth, stanął już w Barbados, gdzie się teraz już do 10,000 wojska znajduje. Nasza fregata Beaulieu, zabrała bogaty Francuzki okręt w zachodnich Indyach i do Antigwa go zaprowadziła, na którym się oprócz 1300 beczek cukru i kawy, wiele pieniędzy i srebra znajdowało; ten okręt był przeznaczony do S. Domingo dla Francuzkiego kommissarza Hugues. — Do Filadelfii przeznaczony Hollenderski konsul P. Heineker, został z całym okrętem zabrany i do Bermuda zaprowadzonym. — Do wschodnich Indyy popłynęły jeszcze 3 regimenta. — Francuzki wysłaniec P. Charretier pojechał znowu nazad do Francyi. — Pod Cherburgiem zabraty nasze okręty Francuzkiego kapra Pichegru o 12 armatach i 41 ludziach.

Siły lądowe Angielskie składają się teraz z 154 regimentów, pomiędzy którymi jest 45 regimentów iazdy. Piechoty jest 88,000 a iazdy 16,500, zacyim cała siła Anglii, oprócz milicyów, woluntaryuszów &c. wynosi samego regularnego wojska 104,500; oprócz tego obce subsydyjne wojska wynoszą 17,000, to jest 12,000 Hanoweranów i 5000 Hefów. Liczba wszystkich officyerów naszej armii wynosi teraz 1628, pomiędzy ktoremi jest 3 feldmarszałków, 31 jeneratów, 55 jenerał leytnantów, 151 jenerał maiorów, 122 pułkowników 565 podpułkowników i 701 maiorów. Etat ich będzie jeszcze w krotce 316 pomnożonym.

Obawiają się bardzo, żeby kupiecka nasza flotta, która z wschodnich Indyy do Anglii idzie, nie wpadła idącej do Kapu do brye nadziei Hollenderskiej flocie w ręce. — Kapitan Smith pisał do jednego z swoich krewnych iż bardzo przystoynie w Paryżu jest traktowanym. — Czyste intraty Xcia Bedford wynosiły w przeszłym roku 130,000. f. szter:

Parlamentowe obrady. P. Grey powstał ostatniego piatku w niższej izbie przeciwko ministrom, i oskarżał ich formalnie, iż w wydatku publicznych pieniędzy przestąpili i znieważyli wszelkie przepisy parlamentu. "Nadto długo, rzekł, pokładaliśmy w nich ślepe zaufanie; czas już aby się okuął parlament z swego letargu i utrzymał swoje prawo, jakie ma nad wrokiem narodowym, i które jego przodkowie krwią swoją okupili. Ministrowie nie tylko że złe pieniądze użyli, ale nawet fałszywe rachunki po podawali i ustawę regulującą ieneralnego podskarbiego zgwałcili; co wszystko może być ocnym świadectwem dowiedzione. W roku 1794 i 1795 było na umundurowanie żołnierzy 644,000 f. szt. na umundurowanie sztabu officyerów 146,000, a na zagraniczne u stanowienia 34,114 f. szt. uchwalone; a z rachunku ostatniego kwietnia pokazuje się iż te wszystkie summy nie były zapłacone, i dopiero zuchwalonych na ten rok mają być zapłacone. "Przeczytał potem bill *appropriations acte* który zakazuje ministrom nieużywać inaczej pieniędzy tylko na przeznaczony zamiar, i podskarbiego bill, którym zakazuje aby podskarbi nie miał bezwyrażnego zezwolenia pieniędzy w rękach, i gdyby który z ministrow takowe akty przestąpił, ma być jako grzeszący przeciwko swej oyczyźnie oskarżonym

P. Pitt odpowiedział na to w obronie swojej: "Jeszcze od królowey Anny jest zwyczaj; iż ministrowie przeznaczone dla armii summy i marynarstwa w całości, prawda i podług woli parlamentu wydawać powinni; iednakowoż w nieprzewidzianych okolicznościach, mogą ztąd nie które summy oderwać, które potym innemi, rowno od parlamentu zezwoleniem zastąpione być mogą; oczym musi iednak zawsze nakoniec parlament wiedzieć. Tu niepokaze się więcej iak 5 milli: wydanych, nad zezwolenie parlamentu, ale w Amerykańskiej wojnie dochodziły takowe wydatki we 3 latach do 9 millionów. W terażniejszey całej wojnie niepokaze się więcej bez zezwolenia parlamentu nad

zwyczajnych wydatków iak 16 do 17 mill; ale w Amerykańskiey doszły do 23 mill. f. szt. Konieczne wydatki przestępują częstokroć przepisy; wexle muszą być zapłacone chociażby niewiedzieć kiedy przyszły, i nie raz musiałem z potrzeby uczynić caotę. "Pytanie kto powinien być pierwszy zapłaconym, czy prosty żołnierz, czy sztabs-officer iatwo może być rozstrzygnionym; z resztą oddaie całą rzecz pod rozrządek izby, czy tu ministrowie nagane, czy też na pochwałę zasłużyli.

P. Fox zadziwił się, iż słuchał wielką attencyą całej tej obrony, ale nic w niej nie znalazł coby usprawiedliwiało ministra, oprócz wielkiej fatwości wykręcenia się z naykrytyczniejszego niebezpieczeństwa. Nad matemi rzeczami zastanawia się długo; ale nad wielkimi, skacze po gorach &c iak gdyby to grosze były. Zaden umysł ludzki niepotrafi przepowiedzieć, kiedy się to straszne systema skarbowe ukończy, gdzie całe milliony które miały inne przeznaczenie, gdzie się tam topią, i zawsze się zostaje dziura do zatkania. Wnosił więc iż ministrowie popełnili zbrodnię przeciwko narodowi, ponieważ sobie przeciwko ustawom postępują. — P. Steele proponował porządek dzienny na te propozycye, i przewyciężył opozycyą 171 kresk.

Reszta sępsy i zeszył na uchwaleniu różnych pieniężnych billow; Krolowi Jęgomości uchwalono 146,000. funtow szterlingow na utrzymanie inwalidow szpitalu w Chelsea 167,000 na pensye dla nich.

Z Bazylei d. 23 Kwietnia.

Od czasu nadeszłych wiadomości o zwycięztwach Francuzów przy otwarciu kampani we Włoszech, mówią tu wiele o obydwóch jenerałach Buonaparte i Laharpe którzy się w nich wstawili; obydwaj są tu dobrze znani. Laharpe jest rodem z Rolle, miasteczka nad jeziorem Genewskim; wyszedł z tamąd do Francyi, iako jeden z nieukontentowanych. Buonaparte znamy tu naywięcej z strony matki. Jego Babka będąc wdową poszła za Bazyleczyka, który był porucznikiem w Szwaycarskim

regimencie Ajazzo w Korsyce. Matka jego, która od obięcia Korsyki żyła sobie w Marsylii; kobieta urodziwa i dowcipna, zabrała znanomość z kommanderującym w Korsyce jenerałem margrabią Marboeuf; ten ostrzegł zaraz w iey synie terażniejszym jenerale gieniusz, który tylko wykształcenia potrzebował i oddał go do szkoły artyleryczney. Pod czas rewolucyi dystyngwował się naybardziej przy odebraniu Tulonu, gdzie artylleryą kommanderował. Tu zrobił sobie taką sławę, iż pod czas ostatnich ruchów sekcyi Paryżkij wezwala go konwencya do Paryża. Odpowiedział zupełnie o mianey o sobie nadziei, bo iak wiadomo odniesione zwycięztwo na początku października, potrzeba oprócz Barafsa, iemu naywięcej przypisać. To zwycięztwo zjednalo mu stopien jeneralnego kommandanta armią wewnetrzną, która mu otwarła drogę do kommandy Włoskiej armii. Godni wiary świadkowie, zapewniają iż oprócz wielkich woiennych talentów, jest bardzo rostropnym i wpostępowaniu swoim bardzo prosty; ma teraz 27 lat.

Z Bruxelli d. 9. Maia.

Wiele opactw i zakonów Flandryjskich, niestosując się do wyszłej rezolucyi reprezentantów Francuzkich, którym im nakazano podać dokładny stan swoich dobr, kazala im administracya departamentu Skaldy następujących dóbr w swoim departamencie intraty zasekwestrować; w kantonie Gandawskim opactwom Bauderlon, Biloke, Doorzeel, Deynse, Groenenbrielle, Nieuwen bosche, Oost Euloo. St. Pierre, Ryke Gasthuys, Terhaegen; iako też zakonom Augustynow, du grand Beguinage i Dominikanom. W innych kantonach: kapitułom S. Marcina, d'Heyne i d'Hermer; iako też opactwom Trionchienes de Roosen, i de St. Saver. Wszystkie te dobra będą przez wyznaczonych obywateli od administracyi zlustrowane i na rzeczpospolitą intraty wybierrane.

Armie z obydwóch stron Renu stoją iuż wszystkie pod namiotami; Austriacy mają kilka znacznych obozów

nad Laną i za Sieg; ostatni od 20 do 22 tysięcy składa się z samych Walońskich wojsk: to jest z regimentu dragonów Latoura; z regimentów piechoty Clairfaita, Beaulieu, Murray, Ligne i Wirtemberskiego, z legionu Arcy Xcia Karola i strzelców Leloup. — Jenerał Jourdan czyni także z swojej strony naydzielniejszy przygotowania; na utrzymaniu wyspy Reńskiej w przeciwko Nawięd, wiele sobie zakłada ważności; oprócz wielkich fortyfikacyi, które tam poczyniono, jest tam 3000 garnizonu; ale pomimo tego wszystkiego, nieprzyjacielskie kroki się jeszcze nierozpoznały. Decydujące zdarzenia, które zaszły we Włoszech, może nam prędzej spowodować pokój i spokojność, jak otwarcie kampanii w Niemczech. Oto jest wypis z listu kommissarza wojennego Buonaparte do swego przyjaciela i kolegi Malardot w Mechlinii, datowanego z Paryża d. 17 floreal (6 maja).

“Odebrałem listy od mego brata; wiesz że idąc ze zwycięstwa do zwycięstwa nie był już tylko o 9 mil od Turynu, i kiedy już zamysłał w nocy bombardować to miasto, wysłał król Sardyński do niego swego sekretarza stanu z żądaniem zawieszenia broni. Mój brat przyjął go w pośród obozu i wysłuchawszy jego propozycy, odpowiedział mu: “To do mnie należy przepisać W. M. Panu kondycyę; W. Pana propozycyę są śmieszne; przyymij W. Pan prawa, które mu imieniem rządu mojej oyczyzny nakazuję, i zaraz ich wykonaj, bo inaczej Turyn jest jutro rano w moich rękach. Mój pierwszy adiutant, powie W. Panu odmnie kondycyę, a ja biegnę czynić przygotowania do obleżenia Turynu i udysponować moje baterye. “To zapewnienie i ten ton wielkości i prostoty zadziwiły ministra Sardyńskiego; pojechał do Turynu i powrócił wnet z podpisanymi kondycyami, które mu mój brat podyktował. Tego samego dnia zostały niepodobnie do wzięcia fortyce Coni, Tortona i Alexandrya armii Francuzkiej oddane, a wszystkie wojska Francuzkie i Austryackie cofnęły się i zawieszenie broni zostało aż do dal-

szej decyzji dyrektoryatu podpisane; inne kondycyę zostały także w tym samym momencie wykonane. Teraz jesteśmy panami Piemontu; jeżeli dyrektoryat chce zrobić pokój, podbiliemy przez kraie Sardyńskie Medyolan i Lombardyę; jeżeli chce wojny, jesteśmy panami wszystkich fortec, i we 24 godzinach niebędzie już włóczy królestwa Sardyńskiego. Mój brat posłał jednak swego pierwszego adiutanta do Paryża, który przejeżdżając przed 4 dniami przez Turyn, był tam wszystkimi honorami obsypany. — Dyrektoryat nieposiada się z radości; wczoraj wieczor wydał rezolucyę, którą nadałem memu bratu zupełną władzę czynienia pokoju lub prowadzenia wojny. Jutro przyjeżdża tu dwóch pełnomocników Sardyńskich.

Podpisano Buonaparte.

Z Tryestu d. 2 Maia.

Podług wiadomości od Tureckich granic, mieli Moskale znaczne zwycięstwo nad Persami odnieść; ostatni cofając się zburzyli miasto Tyflis i z spustoszeły cały kraj; z tym wszystkim na tym się wojna niekończy, wiemy iż Muhamed Chan Perski zebrał znaczną armię i będzie ją wszelkimi siłami popierał. Porta nie oświadczyła się jeszcze względem tej wojny, chociaż już rozpuszczońo wieść, iakoby znaczną armię w Azji wystawiała. — Pomiedzy wielą przybytymi podbrzezi Genueskie wojennemi narzędziami, z Francyi, znajduje się także wiele nowego wynalazku szalup, które mogą być dwójako użyte; raz iako statki na wodzie, a drugi raz zatknawszy do nich zrobione koła, iako wozy na lądzie.

Z Bazylei d. 7. Maia.

Jego C. Mość kazał przez swego tu-tejszego posta barona Degelmann oświadczyć wszystkim kantonom, iż Szwajcarskie granice nie będą z strony Niemieckiej w żaden sposób naruszone, byleby tylko niedopuszcili zgwałcenia ich od Francuzkiej strony.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W N I E D Z I E L Ę D N I A 29. M A I A 1796.

Z Paryża dnia 8. Maia.

Ostatnie rapporta jenerała Buonaparte, które ieszcze przed zawaciem zawieszenia broni z Sardynią przysłał, były z główney kwatery Cherasco d. 27 kwietnia datowane. Donosi w nich o wzięciu Piemonckich miast: Bene, Fossano i Cherasco; w ostatnim zdobyto 28 armat i znaczne magazyny. Piemonczykowie cofnęli się pod Turyn; Buonaparte nie był już tylko o 9 mil od tego miasta; ale niepostępował dalej ku niemu; nasze woyska opanowały tylko ieszcze Alba. Buonaparte przydaie iż się tam w naypiękniejszym kraju na świecie znajduie.

Adiutant jenerała Buonaparte, obywatel Murat, którego tu na obligacyą dworu Sardyńskiego względem dalszych rozkazow Buonaparte do dyrektoryatu wysłał, znajduie się tu ieszcze. Piemoncki jenerał Colli przyjął go bardzo grzecznie a siebie jako też i woieny Sardyński minister, a lud Sardyński okazał wielkie mu w Turynie ukontentowanie i dał poznać swoje podziwienie dla ludu Francuzkiego, jako też skłonność do pokoiu.

Z odniesionych zwycięztw nad Sardynią naybardziej się cieszą przyiaciele Semonwilla, który iak wiadomo iadąc do Turynu jako poseł Francuzki został d. 19 kwietnia 1792 w Alexandryi aresztowanym. Zdarzenie do ktorego się po części Dumouriez, a potym Lebrun przyłożył, iż deklaracya woynv tego samego roku d. 15 wrzesnia nastąpiła. Członki dyrektorya-

tu, daia poznać, iż pod tą iedynie kondycya zezwolą z Sardynią na pokoy, iezeli się Sardynia z Francyą sprzymierzy i będzie wspólnie przeciwko Austrii czynić, poki Medyolanu niezdobędą. Nica i Saubaudya nie będą więcej Sardynii powrocone, ale z zdobytych lub się zdobyć mogących kraioy, może bydź wynadgrodzoną.

Zwycięztwa, które nasze woyska dotąd we Włoszech odniosły przeszły wszystkie nasze spodziewania. Mysłmy rozumieli iż armia nasza niebędzie w stanie czynić zaczeplibnie; naywiększy niedostatek panował w niej; zamiast półczocho obwiali sobie żołnierze nogi staremi gałganami i baraniami skorami; zamiast chleba nie miał żołnierz tylko 17 suchych kasztanow na dzień, i to znalazły się częstokroć pomiędzy niemi i pognite. "Zbywa wam na wszystkim, rzekł jenerał Buonaparte do swych żołnierzy, kiedy kampania otwierał; otwórzcie sobie drogę do Medyolanu, a znajdziecie tam co wam potrzeba.," Te i tym podobne mowy zagrzały aż do zapatu męztwo w żołnierzach.

Przedwczorem dekretowała rada pięciuset, iż z powodu odniesionych świętych zwycięztw przez nasze woyska we Włoszech, będzie d. 29 maia obchodzone święto zwycięztwa; dyrektoryat ma przepisać sposob obchodzenia go.

Wypis z raportu jenerała Buonaparte: "Miasto Coni zostało w tym momencie naszym woyskiem osadzone; garnizonu było 5000 ludzi. Kolomny moie maszerują; Beaulieu ucieka, ale ja go spodziewam

się doścignąć. Woyska rzeczypospolitey weszły także do Cytadeli Cewy, i iuż mam rozkaz od Krola Sardyńskiego, aby mi było miasto i forteca Tortona oddane.

Zawieszenie broni zostało z Sardynią zawarte, mowi iedno tuteysze pismo, a pokoy, który zapewne niezadługo nastąpi, jest bardzo ważnym dla naszego woyska. Mając tył iuż wolny, można teraz całej armii użyć przeciwko Austryi; jenerał Buonaparte nieopuszcza też ani momentu; przeszedł iuż pod Valenza przez rzekę Po, aby się do Medyolanu przedrzeć. — Armia, która idzie do Medyolanu jest przynajmniej 50,000 mocną.

W tym momencie słychać, iż dyrektoriat odebrał wiadomość, że jenerał Buonaparte zabrał Beaulieumu 60 armat, że tylna straż jego utraciła bagaże, i że go nasze woyska wciąż ścigają. O tey nowinie potrzeba dalszych raportow oczekiwać.

Szwedzki i Pruski poseł miewają odniejakiego czasu częste konferencye z sobą i często przepędzają razem wieczory u Rewbella, który się w dyrektoryacie zatrudnia zagranicznymi interesami.

Minister sprawiedliwości zakazał iak naysurowiey wszystkim kommissarzom dyrektoryatu, aby się nikt nieważył w nocy kazać kiedy iaki dóm rewidować. Przez podobne postęпки iedna sobie dyrektoryat co raz to więcey zaufania, a zwycięstwa, naszych woysk wiążą do niego wszystkie republikańskie serca.

Wszystkie nasze pisma zgadzają się nato, iż trzech posłów zsprzymierzonych z Francją mocarstw, żądali u dyrektoryatu prywatney audyencyi, i na tey audyencyi, mieli się przeciwko iednemu z naszych ministrow skarżyć, który od 6 miesięcy nie potrafił żadney negocyacyi ukończyć. — Rada starszych nie przyjęła rezolucyi rady 500 względem afsygnatow 10,000 i 20000liw:.

Przedwczorem skazał sąd woyskowy 17 żołnierzy i officyerow iako dowodcow buntu legionu policyi na śmierć. Od ostatniego rozruchu zachodzą często kłótnie, pomiędzy nie abszytowanemi od legionu policyi i liniowemi żołnierzami; iedni drugich nazywają terror, stami.

W Nant arestowano znouu wiele osób, którzy proch dla szuanow skupowali. — W Kaen wyszedł rozkaz, iż w nocy ma być bydź ludzie na wieży pogotowiu, a by na gwałt dzwonić gdyby się szuanie pokazali; którzyby zaś szylidwach nie dawali znaku, lub obywatel nieposzedł do obrony, będzie iako szuan traktowanem. — Tuteysza urzędowna gazeta donosi, iż 4000 Korsykanow pod kommendą Zampalino cofneli się wgory, i że dwa Angielskie regimenta, które przeciwko nim postanozowały od nich pobite.

Z Genui d. 1. Maia.

Austriacy opuścili iuż Bochette i cały grunt Genujski. — Angielska eskadra popłynęła od naszych brzegow ku Tulonowi. — Francuzi sprowadzili do Sawony bardzo wiele letkich do transportu okrętow, które są do przeprawy woysk przez rzeki przeznaczone. — Jenerał Buonaparte miał główną kwatery d. 25 kwietnia w Cherasco, z kąd się dniem przed tym Piemończykowie cofnęli. Jenerał Laharpe, osadził Alba 8000 ludzi, a jenerał Maistre na stał z iednym korpusem, pomiędzy Dejo i Cairo dla obserwowania Austryakow. — Niemal wszystkie woyska, które ieszcze stały w Prowancyi ruszyły do Włoch dla zmocnienia tamteyszey armii, i trzy regimenta iazdy przybyły także do niey niedawno. — Kiedy Francuzi do Cewa weszli, żądali od miasta 60,000 w gotowych pieńdaczach i 1200 racyi chleba codziennie. Liczba raniionych Francuzow, których do Finale &c. przyprowadzono wynosi do 2500 ludzi.

Xżę Aosty miał się podczas rady stanu mianey w Turynie, naywięcey przeciwko zawieszeniu broni i zawarciu spiesznegu pakoiu sprzeciwić.

Z Korsyki dochodzą wiadomości, iż regiment jenerata Dillon rozsiękał w większą część swych officyerow, i prości złączyli się z insuryentami; alec znouu słychać iż 4 regimenta przwrocily nazad spokojność. Zapewniają iż wice król odwrotny z Korsyki.

Od granic Piemontu d. 7. Maia.

Jeśli wziawszy kto kartę geograficzną w rękę, zechce śledzić marsze Francuzów we Włoszech, czyli raczej bitwy, któremi każdy dzień był oznaczony, łatwo postrzeże, iż plan ich czynności cały do tego zmierzał, aby otworzywszy sobie do Turynu drogę, ułatwili przeprawę przez rzekę Po która będąc dalej szerszą stałaby się w oczach nieprzyjacielskiego wojska trudniejszą do przeprawy. Jakoż wzwartym z Piemontskimi wojskami zawieszeniu broni, ten jest główny warunek, aby mieli wolną Francuzi przez rzekę Po przeprawę. Chęć oni skutecznie ten zamiar przy Valenza; nie idą więc do Turynu, zostawiają go po lewej stronie, ale najkrótszą drogą przez Pawię zmierzają do Medyolanu. — Sprzyjanie mieszkańców Piemontu ułatwiło Francuzom zwycięstwo. Wiele okolic się zbuntowało; Xiążdz, który w swym kazaniu zachęcał mieszkańców, aby przeciw Francuzom maszerowali, został na ambonie zastrzelony. W Acqui, Asti, i Mondowi, tylko co insurrekcyja nie wybuchnęła. Wiecey jeszcze niż to wszyscy ko wspomogły Francuzom nie zgoda generałów wojsk skombinowanych, i ich własna sztuka, przez którą potrafili wystawiać się słabszemi, niż są w samej rzeczy, i wprawic skombinowanych w mniemanie, iakoby wcale iardy niemieli; iakoż w rzeczy samej trzymali ją w rezerwie w Prowancyi, i dopiero ją w ten czas sprowadzili, gdy pierwszy atak nastąpił.

Artykuły zawartego zawieszenia broni d. 28 kwietnia 1796 między kommanderującym generałem Francuzkim Buonaparte i generałem Piemontskim de Latour.

Art: 1. Wszelka nieprzyjaźń między armią Francuzką we Włoszech i wojskami króla Sardyńskiego, ustanie od dnia w którym niżej wyrażone kondycyje dopełnione zostaną, i trwać będzie aż do 5 dni po ukończeniu negocyacyi, iakie się czynią względem formalnego pokoju między obydwoma mocarstwami. To jest, forteca Coni będzie zajęta od Francuzów 25

kwietnia. W Alexandryi także wojska Francuzkie zostaną, dopoki Tortona nie będzie mogła bydź wydaną iak nayspieszniey, a naydaley na d. 30 kwietnia. Z Alexandryi Francuzi do poty niewyjdą, poki Tortony nie odbiorą. 2. Wojska Francuzkie zostaną w posiadłości wszystkiego, co tylko zawoiowały. Tó jest: zajmować będą cały kraj na prawym brzegu Stury, aż do uścia iey w rzekę Po, przez cały przeciąg czasu, przez który Alexandrya w rękę Francuzów zostanie; ale gdy forteca ta oddana będzie wojskom króla Sardyńskiego za ustąpienie Francuzom Tortony, granica ciągnąć się będzie; od zbiegu rzek Stury i Tanaro aż do miasta Asti na prawym brzegu rzeczoney rzeki położonego. Dalej wielki gościeniec prowadzący do Niza della Paglia, a od ostatniego miejsca aż do Calsini, służyć ma za linię demarkacyi; ztamtąd przeszedłszy rzekę Bormida koło Calsini, armia Francuzka zostanie w posiadłości prawego brzegu rzeki Bormido, aż doicy uścia w Tanaro, a na koniec aż do zbiegu ostatniey rzeki z padem. 3. miasto i cytadella Tortona, z artyleryą, amunicyą i magazynami żywności, iakie się tam znajdują, których inwentarz będzie spisany; toż samo służyć będzie dla miasta i cytadelli Alexandryi, które tym czasowo zajęte będą od Francuzów, poki miasto i cytadella Tortona wydane nie będą. 4. Wojska Francuzkie, będą miały łatwość przeprawić się przez Po, około Valenza. 5. Dozwolony będzie przechod przez drogę najkrótszą kuryerom, adiutantom, lub innym officyerom, których generał Francuski zechce wysłać do Paryża: toż się ma rozumieć i względem ich powrotu. 6. Wszystkie wojska i officyerowie ekwipaże wojenne na żołdzie króla Sardyńskiego, składające część armii Austryackiey we Włoszech, w rzeczonym zawieszeniu broni zamknięte będą. 7. Cytadella Cewa wraz z artyleryą, amunicyą wojenną, żywnością, wydana będzie, a garnizon powroci do Piemontu. 8. W Fortecach Coni, i Tortona, lub Alexandryi, tym czasowo zajętych, w przy-

padku, gdy Tortona niebędzie mogła być wydana na tychmiast Francuzom, spisany będzie dokładny rejestr artylleryi, broni, amunicyi i wszelkich żywności, z czego rzeplita, Francuzka krolowi Sardyńskiemu zda rachunki, to jest: oddana będzie artyllerya, a żywność lub amunicya woenna, które wypotrzebowane być mogą, zostaną zapłacone, podług otaxowania; toż samo ma się rozumieć względem Cewy.

Podpisano. Latour Jenerał Lieynant.

Costa, Podputkownik.

Buonaparte Jenerał kommend.

armia Francuzka.

Berthier Głowa Sztabu

*Zgodne z originatem Podpisa: Kellerman,
Jenerał kom. armią Alpejską.*

Z Turynu d. 2 Maia.

Armia nasza została od d. 11 kwietnia aż do d. 24 przez ustawiczne walki, gdzie cudow waleczności dokazywała, że 40,000 ludzi, przez stratę w zabitych, rannionych, w niewolę w padłych i dezercyje do 12,000 z mnieyszoną, którzy się tu powiększyszy zgromadzili. Zawarte zawieszene broni ubezpieczyło nasze miasto od strachu obleżenia. Król nasz polega na posrzednictwie Hiszpanii w Paryżu; w nieszczęśliwym razie będzie podobno musiał utracić Sabaudyą i piękne hrabstwo Nicy; lecz może się przecie będą Francuzi jednym albo drugim z tych krajow kontentować! Francuzi niestoią tylko odwie mile zład, i większa część ich armii żyje naszym chlebem.

Z Genewy d. 2 Maia.

Dnia wczorayszego przebiegł tedy z wielkim pospiechem poseł króla Sardyńskiego do Paryża; obrał sobie naykrotszą drogę na górę Cenis. Zamiaru jego spieszney podróży do Paryża, można się łatwo domyślić: na d. 29 kwietnia niestali już Francuzi tylko o trzy mile od Turynu, z kąd sie już i król oddalił.— Cena żywności spadła bardzo we Francyi, ponieważ

ich jest podostatkiem; gotowych tylko pięniędzy brakuie.— Zapewniaią iż armia Francuzka jest 112,000 we Włoszech; silną; wszystkie regimienta które przeszłego roku przeciwko Hiszpanii walczyły są teraz we Włoszech.

Z Zemlina d. 5 Maia.

Przedwczorem przybył tu z Wiednia wielki Rofsyycki z towarami kupiecki okręt, który poskończoney rewizyi, został do dalszey ekspedycyi do Mehadia odestany; tego samego dnia przybyły tu także 3 czayki z Sterumarekiami żelaznemi towarami, z których naywiększa część do Belgradu poszła.— Turcka peczta która dotąd tedy przechodziła i wiele uzytku niektórym kupcom przynosiła, została teraz dla wielu trudności na Tryest obrocona i większa część towarow tamtedy poydzie, co wielki uszczerbek Węgierskim przyniesie — Wiadomości od d. 2 kwietnia donoszą z Carogrodu, iż wyszedł nowy rozkaz od Porty do baszow, aby mieli swoje woyska pogotowiu i pod Carograd ich zgromadzili, a po jeneralney mustrze, żeby się każdy w czerwcu na przeznaczonym swoim miejscu znajdował. Beglerbey Romelii ma mieć jeneralną kommendę nad temi woyskami; z tym wszystkim niemożna jeszcze nic pewnego powiedziec na co te siły są przeznaczone. Niektórzy rozumiają iż przeciwko Rofsyi; drudzy znowu, iż to tylko przeciwko bafzy Pafswan Oglu, ponieważ Porta chce wszystkimi siłami przeciwko niemu ruszyć i od iednego razu przytłumić ogień wewnątrznych rozrachow, które się coraz to bardziey wzmagają. Ten buntownik jest naystraszniejszy dla Porty; nieprzyiał nawet ofiarowanego sobie pardonu z kondycyą aby broń złożył, i odpędził z zniewagę przystanego do siebie postaćca. Widyń i Orsowa są pod jego władzą; o panował cały brzeg Donaiu, a nawet i sam Donay, dla tego też jest bardzo ciężka przeprawa do czarnego morza. Lecz dla czego tak wielkie uzbroiania po wszystkich portach czarnego morza? O tym zamilczaią.

U W I A D O M I E N I E

Do Dominicw, Magistratów i Gruntowych zwierzchności Dystryktu Krakowskiego.

Niniejszem do powszechnej wiadomości podaje się, iż według wypadłego z Cef. Krol. pełnomocney nadwornej tu agitacyi się kommissyi rozrządzenia dnia 12 cur. Nro: 363 wprzyłączoney konsignacyi opisane stołowe Krol. dobra 15 junii r. b. w Krakowie w kancellaryi kameralnych dobr administracyi o godzinie 9 zrana licytowane i więcej dającemu w arendę 3 letnią puszczone będą. Do arendowania o chęć mającym przytym obwieszcza się, iż każdemu przyzrzenie układów arendownych w tey samey kancellaryi odtąd aż do czasu licytacyi wolne będzie.

Dla zabezpieczenia skarbu iednak przed rozpoczęciem licytacyi ma każdy w gotowiznie, albo fidejussorycznie kaucyą 1.) roczną intratę wynoszącą złożyć, która iednak onym, którzyby dobra licytowane nicotraz mali powrócona będzie. Nareszcie przestrzega się oraz, iż pro wadio czwartą część iednorocznego kwantum arendy w gotowiznie złożona byż ma.

Z Cefs. Krol. Dystryktu Kommissoryatu w Krakowie dnia 18 maja 1796.

K O N S Y G N A C Y A

Dobr Królewskich wprzypadłey do naszej posesysyi części koło Litwy położonych i na skarb monarchiczny odebranych, oraz wiele one podług ostatniej lustracyi z roku 1794 roczney czystey intraty czynią.*

Numer.	Nazwiska.		Roczna intrata podług lustracyi od Ru. 1794.	Annotacya.
	Klucza albo miesca pryncypalnego.	Do tego należących pojedynczych mieysc.		
			[L.] [Z: ry:] [Xr:]	
1	Łomazy	{ Miasto Łomazy, Wsie Kopytnik, Ortel, Żubianki, Studzianki, Wiskow, Huszczy, Tuzza, Kołombrot i Koźłów.	10 9070	Położone z kluczem Wohun i Wisk w iednym trakcie razem.
2	Krzywowieczka.	{ Przywierzba, Chodeniec, Wichajów, Pachek, Zamotodzie, Moszcisko i Polwark Zadubie.	7 6916	
3	Kiowic.	{ Kiowic, Lipnica, Michałki, Dereczanka i Szerewice.	5 3467	Znayduie się w iednym trakcie razem.
4	Kobylany.	{ Kobylany, Polatyce i Kukuziki.	3 1936	
5	Pieszczac.	{ Miasto Pieszczac, Wsie Dobrynka, Dombrowica mała i Wiciotki.	4 4324	
6	Trojanow.	{ Wic Połoski, Koroszczyńska, Bokinka, i Dąbrowica wielka.	4 4509	Leżą z kluczem Łomazy w iednym trakcie i bardzo do złączenia zdolne.
7	Wohien.	{ Miasto Wihun z wsiami Rudno i Ofsowa.	3 9025	
8	Wisk.	{ Wieś Wisk, Walina, Derewiczna, Brzozowy Kąt i Woronice oraz z folwarkiem w Kołombrodzie.	5 8553	
Summa.			[41] [47803] [49]	

A Cæs: R. Appell: Trib: Gall: Occident: Magnifico Gasparo Meciszewski,
Consignandum.

Resolvendo preces Supplicantis sub 7 maij a: c: pro conferendo sibi Advocati munere exhibitas, ipsi Grso: Gasparo Meciszewski, considerato eo, quod iam in Galicia occidentali, stallo advocandi gaudebat, quodve huiusque, ad varia publica munera obeunda, cum laude et singulari commendatione adhibebatur, ex parte hujus C. R. Appellationum Tribunalis, idem munus, tam apud hocce C. R. Appellationum Tribunal, quam apud omnes primas Instantias continuandi, usque ad ulteriorem futuram Sue Sacratissimæ Majestatis dispositionem, hisce facultas conceditur, eo adjecto, ut se non solum ad Juramentum officii sui, in proxima sessione coram hocce C. R. Appellationum Tribunali explendam, debite insinuare sed etiam ex publicandis pro isthac Provincia legibus juxta præscriptum ordinem suo tempore tentamini coram mox dicto Tribunali subeundo, se subiicere ten eatur Decretum Cracoviæ die 11. maij 1796. Nicolaus Urbanski. Ex Consilio Cæs: Regii Appellationum Tribunalis. Godefridus Hiersch, Secret:

Inviatum ad juramentum hic præstandum Mfcum: Dm: de Meciszewski, illud in pleno Consilii in Cæs: Regio Universali Appellationum Tribunali die 21 Maij A 1796 effectivè deposuisse, et Elencho Advocatorum immatriculatum fuisse contestatur. Datt: Cracoviæ die 21 Maij 1796. Godefridus Hiersch, Secretarius.